

שָׁם כְּתִיב. וְכִתִּיב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִי מִצִּבְחָה.
אָמַר לִיה אִי יִדְעֵת מַלְּה אִימָא לָהּ.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה
בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנֶנְתְּךָ. דָּוִד מִלְּפָא תְּבִיבוּתָא
וּדְבִקוּתָא דִּילִיָּה בְּהָאִי אֵבֶן חֹה. וְעֵלָה אָמַר (תהלים קיח)
אֵבֶן מִאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. וְכֵד בָּעָא
לְאַסְתַּכְּלָא בְּחִיזוֹ יִקְרָא דְמָרִיָּה, נְטִל לְהָאִי אֵבֶן בִּיְדֵיהּ
בְּקַדְמוּתָא וּלְבַתֵּר עֵייל.

בְּגִין דְּכָל מָאן דְּבָעִי לְאַתְחִזָּא קַמִּי מָרִיָּה, לָא
אָעִיל אֶלָּא בְּהָאִי אֵבֶן. דְּכִתִּיב, (ויקרא יג) בֹּזֵאת
יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. וְדָוִד מִשְׁבַּח גְּרָמִיָּה וְאָמַר אֲנִי
בְצַדֵּק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ. וְכָל אֲשֶׁתְּדִלוּתִיהּ דְּדָוִד לְאַתְחִזָּא
בְּהָאִי אֵבֶן בְּדָקָא יָאוּת לְנַפִּי דְלַעִילָא.

לשון הקודש

נְטִיל אֵבֶן זוּ בְּיָדוֹ בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֵּן
נִכְנָס.

מִשׁוֹם שְׂכַל מִי שְׂרוּעָה לְהִרְאוֹת לְפָנֵי
רְבוּנוֹ, לָא נִכְנָס אֶלָּא עִם אֵבֶן זֹאת,
שְׂכֵתוֹב (ויקרא יג) בֹּזֵאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל
הַקֹּדֶשׁ. וְדָוִד מִשְׁבַּח עֲצָמוֹ וְאָמַר, אֲנִי
בְצַדֵּק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ. וְכָל הַשְּׂתַדְּלוּתוֹ שָׁל
דָּוִד לְהִרְאוֹת בְּאֵבֶן זֹאת כְּרָאוֹי כְּלַפִּי
מַעֲלָה.

תַּחֲתֵיו הִיְתָה. אָמַר לוֹ, אֲשֶׁר שָׁם כְּתוּב,
וְכִתוּב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִי מִצִּבְחָה.
אָמַר לוֹ, אִם יִדְעֵת הַדְּבָר – אָמַר אוֹתוֹ.
פְּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְזֶה
פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנֶנְתְּךָ. דָּוִד
הַמֶּלֶךְ, הַחֲבִיבוֹת וְהַדְּבִקוֹת שְׁלוֹ הִיְתָה
בְּאֵבֶן הַזֹּאת, וְעֵלָיָה אָמַר (שם קיח) אֵבֶן
מִאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
וְכִשְׂרָעָה לְהַסְתַּכְּלָא בְּמַרְאֵה כְבוֹד רְבוּנוֹ,

תָּא חַיִּי, אֲבָרְהָם אֶתְקִין עֲלוֹתָא דְעֶפְרָא וְאוֹדַע טִיבוּ
 דְמֵאֲרִיָּה בְּעֶלְמָא. וְאֶתְקִין הֵהִיא שְׁעֵתָא
 בְּתַקּוּנְהָא בְּדָקָא יָאוּת דְכֹתִיב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכֶּם אֲבָרְהָם
 בְּבֶקֶר. יִצְחָק אֶתְקִין עֲלוֹתָא דְמִנְחָה וְאוֹדַע בְּעֶלְמָא
 דְאִית דִּין וְאִית דִּין דִּיכּוּל לְשׁוּבָא וְלִמִּידֵן עֶלְמָא.

יַעֲקֹב אֶתְקִין עֲלוֹתָא דְעֶרְבִית, וּבְגִין עֲלוֹתָא דָּא
 דְאֶתְקִין מַה דְלֹא אֶתְקִין בְּרִנְשׁ מִקְדָּמַת
 דְנָא בְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין כֹּךְ שִׁבְחַ גְּרַמְיָה וְאָמַר (דף עב
 ע"ב) וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצֵּבָה. דְעַד הֵהִיא
 שְׁעֵתָא לֹא שָׂוִי לָהּ אֲחֵרָא כְּוֹתִיָּה.

וּבְגִין כֹּךְ וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאֲשׁוֹתָיו
 וַיִּשֶׂם אוֹתָהּ מִצֵּבָה. מָאִי מִצֵּבָה דְהוּה נְפִילָה
 וְאוֹקִים לָהּ. וַיִּצּוֹק שָׁמֶן עַל רֵאשָׁה. דְהָא בְּיַעֲקֹב
 תְּלִיָּא מִילְתָּא לְמַעַבְדַּד יִתִּיר מִכָּל בְּנֵי עֶלְמָא. אֶתָּא

לשון הקודש

מִקְדָּם לְזוּה פְּרָאוּי, לְכֹן שִׁבְחַ אֶת עֲצֻמוֹ
 וְאָמַר וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצֵּבָה.
 שְׁעַד אוֹתָהּ שְׁעָה לֹא תִקֵּן אוֹתָהּ אַחַר
 כְּמוֹתוֹ.

וְלִכְּן וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר שָׁם
 מִרְאֲשָׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצֵּבָה. מַה זֶה
 מִצֵּבָה? שְׁהִיָּתָה נְפִילָה, וְהִקִּים אוֹתָהּ.
 וַיִּצּוֹק שָׁמֶן עַל רֵאשָׁה. שְׁהִירִי בְּיַעֲקֹב תְּלִוִי

בַּא וְתִרְאָה, אֲבָרְהָם תִּקֵּן תְּפִלַּת הַבֶּקֶר
 וְהוֹדִיעַ טוֹב רַבּוֹנוּ בְּעוֹלָם, וְתִקֵּן אוֹתָהּ
 הַשְּׁעָה בְּתַקּוּנְהָא פְּרָאוּי, שְׁכִתּוּב (בראשית כב)
 וַיִּשְׁכֶּם אֲבָרְהָם בְּבֶקֶר. יִצְחָק תִּקֵּן תְּפִלַּת
 מִנְחָה, וְהוֹדִיעַ בְּעוֹלָם שְׁנֵי דִין וַיִּשׁ דִּין
 שְׁיִכּוּל לְהַצִּיל וְלָדוֹן אֶת הָעוֹלָם.

יַעֲקֹב תִּקֵּן תְּפִלַּת עֶרְבִית, וּבְשִׁבְלִי
 הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁתִּקֵּן מַה שֶׁלֹּא תִקֵּן בֶּן אָדָם

רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּיָהּ, אָמַר לִיָּהּ וְכָל הָאֵי יַדְעָתָּ (וְהִיד) וְאַתָּה מִשְׁתַּדֵּל בְּסַחֲוֹרְתָא וּמִנַּח תִּי עֲלָמָא. אָמַר לִיָּהּ דִּהוּה דְחִיקָא לִי שְׁעָתָא, וְאִית לִי תַרִּין בְּנִין וְקַיִימִין כָּל יוֹמָא בְּבֵי רַב וְאַנָּא אֲשַׁתְּדַלְנָא עַל מְזוּנֵייהוּ וְלַמִּיּהָב לֹזֵן אֲנִי לְמוֹרֵייהוּ בְּנִין דִּישְׁתַּדְלוּן בְּאוֹרֵייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים א ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֶּסֶף דְּוֹד אָבִיו וַתִּבּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. מָאִי שְׁבַחָא דָּא. אֲלָא דְאַתְקִין אֲבִן שְׁתִּיָּהּ וְשׂוּי עֲלָהּ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים וְכִדִּין וַתִּבּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. וְכַתִּיב, (בראשית ט) וּרְאִיתִיָּהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. דִּהָא קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא תִּיאֻבְתָּא דִּילִיָּהּ בְּהַ תְּדִיר, וּמֵאֵן דְּלֹא אֲתַחֲזִי בְּהַ לָּא אָעִיל קַמִּי מְאִרִיָּהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב וּרְאִיתִיָּהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם.

לשון הקודש

כֶּסֶף דְּוֹד אָבִיו וַתִּבּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. מַה הוּא הַשְּׁבַח הַזֶּה? אֲלָא שְׁהַתְקִין אֲבִן שְׁתִּיָּהּ וְשָׂם עָלֶיהָ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, וְאִי וַתִּבּוֹן מַלְכוּתוֹ מְאֹד. וְכַתּוּב (בראשית ט) וּרְאִיתִיָּהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. שְׁהִרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִשְׁקוּ בְּהַ תְּמִיד, וּמִי שְׁלֹא נִרְאָה עִמָּה, לֹא נִכְנָס לְפָנָי רַבּוּנִי. וְעַל זֶה כְּתוּב וּרְאִיתִיָּהּ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם.

הַדְּבָר לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. כָּא רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקוּיָהּ. אָמַר לוֹ, וְכָל זֶה יַדְעָתָּ, וְאִיךָ אַתָּה עוֹסֵק בְּסַחֲוֹרָה וּמִנַּח תִּי עוֹלָם? אָמַר לוֹ, שְׁדַחּוּקָהּ הִיָּתָה לִי הַשְּׁעָה, וְיֵשׁ לִי שְׁנַי בְּנִים, וְעוֹמְדִים כָּל הַיּוֹם בְּבֵית הָרַב, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּמְזוּנָם וְלִתְת לָהֶם שְׂכָר לְמוֹרָם כְּדִי שְׁיַעֲסִקוּ בַתּוֹרָה.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים א-ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל

וְרֵאִיתִיהָ. מָאֵי וְרֵאִיתִיהָ, רוּאָ הוּא כְּמָה דְאֵתְּ
 אָמַר (יחזקאל ט) וְהִתְנִיתָ תָּוִי עַל מִצְחֹת
 וְגו'. לְאֵתְחִיזָא עֲלֵיהוּ. וְאִפֵּא דְאָמְרֵי דָא רְשִׁימוּ
 דָּאת קְדִישָׁא דִי בְּבִשְׂרָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְדַאי כִּלְאָ הוּא. (ד"א ה"ב) אָבֵל
 הָאֵי קִשְׁתָּ דְאֵתְחִיזֵי בְּעֵלְמָא בְּרוּא עֲלָאָה
 קָיִימָא. וְכַד יִפְקֹון יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא זְמִינָא הָאֵי
 קִשְׁתָּ לְאֵתְקִשְׂטָא בְּגוּוֹנֵי כְּכֹלָה דָּא דְמִתְקִשְׂטָא
 לְבַעֲלָהּ. אָמַר לִיה הֵחֵא יוּדַאי כֶּךָ אָמַר לִי אָפֵא
 כַּד הָוָה מִסְתַּלַּק מִעֵלְמָא (אָמַר לִי) לָא תַצְפִּי לְרַגְלֵי
 דְמִשְׁיחָא עַד דִּיתְחִיזֵי הָאֵי קִשְׁתָּ בְּעֵלְמָא (ד"א ל"ג בְּעִנְיָא)
 מִתְקִשְׂטָא בְּגוּוֹנֵי נְהִירִין וְיִתְנַהֵר לְעֵלְמָא. וְכַדִּין צְפִי
 לִיה לְמִשְׁיחָא.

מְנַלָּן, דְכִתְיב וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרָ בְּרִית עוֹלָם. וְהֵשְׁתָּא
 דְאֵתְחִיזָא בְּגוּוֹנֵין חֲשׂוּכִין מִתְחִיזָא לְדוּכְרָנָא

לשון הקודש

הוּו שְׂמִתְקִשְׂטָת לְבַעֲלָהּ. אָמַר לוֹ אוֹתוּ
 יְהוּדִי, כֶּךָ אָמַר לִי אָפֵא, כְּשֶׁהִיָּה מִסְתַּלַּק
 מִהָעוֹלָם, וְאָמַר לִי אֵל תַּצְפֵּה לְרַגְלֵי מִשְׁיחָ
 עַד שֶׁתִּרְאֶה קִשְׁתָּ זֶה בְּעוֹלָם וּבְעִנְיָן
 מִקִּשְׁטָת בְּגוּוֹנִים מְאִירִים וְיוֹאֵר לְעוֹלָם,
 וְאֵז צְפֵה לְמִשְׁיחָ.

מְנַיִן לָנוּ? שְׂכָתוּב וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרָ בְּרִית
 עוֹלָם. וְכַעַת שְׁנַרְאִית בְּגוּוֹנִים חֲשׂוּכִים,

וְרֵאִיתִיהָ, מַה זֶה וְרֵאִיתִיהָ? סוּד הוּא,
 כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (יחזקאל ט) וְהִתְנִיתָ תָּוִי עַל
 מִצְחֹת וְגו', לְהִרְאוֹת עֲלֵיהֶם. וְיֵשׁ
 אוֹמְרִים, זֶה רִשְׁם הָאוֹת הַקְּדוּשׁ שֶׁבְּבִשְׂרָ.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדַאי הַכֹּל הוּא. וְכַד
 אָבֵל קִשְׁתָּ זֶה שְׁנַרְאִית בְּעוֹלָם עוֹמְדָת
 בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וְכְשִׁינְעָאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְּלוּת,
 עֲתִידָה קִשְׁתָּ זֶה לְהִתְקִשְׂטָ בְּגוּוֹנִים כְּכֹלָה

וְהָיָא לְזִכְרוֹ) דְּלֹא יִיתִי מִבּוֹל. אֲבָל בְּהֵיּוֹא זְמַנָּא אֶתְחַזְיִיא
 בְּגוּוֹנִין נְהִירִין וּמִתְקַשְׁטָא בְּתַקּוּנָא כְּכֹלָה דְּמִתְקַשְׁטָא
 לְבַעֲלָהּ וּכְדִין לְזִכְרֵי בְרִית עוֹלָם וַיְדַבֵּר קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְהֵאֵי בְרִית דְּאִיהוּ בְּגִלּוּתָא וַיִּקָּים לָהּ מֵעַפְרָא
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (הושע ג) וּבִקְשׁוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת
 דָּוִד מִלְּכָם. וְכְתִיב, (ירמיה ל) וְעִבְדוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת
 דָּוִד מִלְּכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם, אֲשֶׁר אָקִים מֵעַפְרָא כְּמָה
 דְּאֵתְ אֲמַר, (עמוס ט) אָקִים אֶת סִפְתֵי דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת. וְעַל
 דָּא וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרֵי בְרִית עוֹלָם וְלֹאֲקָמָא לָהּ מֵעַפְרָא.

וְאֲמַר הָכִי אֲבָא דְּבִנִין כְּדָא אֲדַבֵּר בְּאוּרִייתָא
 פּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל וְדְכּוֹרְנָא דִּילָהּ. וְדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבּוֹר מִי נַח עוֹד עַל
 הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצוֹף עַלְיָד וּמִנְעָר כְּדָא:
 (דף עב ע"ב)

לשון הקודש

לָהֶם. אֲשֶׁר אָקִים מֵעַפְרָא. כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (עמוס ט) אָקִים אֶת סִפְתֵי דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת. וְעַל
 זֶה וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְרֵי בְרִית עוֹלָם וְלֹאֲקָמָא
 מֵהַעַפְרָא.

וְאֲמַר כְּדָא אֲבָא, שְׁמִשׁוּם כְּדָא נִזְכְּרָה
 בְּתוֹרָה גְּאֵלֶת יִשְׂרָאֵל וְזִכְרוּנָהּ. וְזֶהוּ
 שְׁבַתוֹב (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבּוֹר מִי
 נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצוֹף
 עַלְיָד וּמִנְעָר כְּדָא.

נְרֵאִית לְזִכְרוֹן וְהָיָא לְזִכְרוֹן שְׁלֵא יָבֵא מִבּוֹל.
 אֲבָל בְּאוּתוֹ זְמַן נְרֵאִית בְּגוּוֹנִים מְאִירִים
 וּמִתְקַשְׁטָא בְּתַקּוּן כְּמוֹ כֹּלָה שְׁמִתְקַשְׁטָא
 לְבַעֲלָהּ, וְאִזּוּ לְזִכְרֵי בְרִית עוֹלָם, וַיְדַבֵּר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת שֶׁהָיָא
 בְּגִלּוּת וַיִּקָּיֵם מֵהַעַפְרָא. זֶהוּ שְׁבַתוֹב (הושע
 ג) וּבִקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד
 מִלְּכָם. וְכְתוּב (ירמיה ל) וְעִבְדוּ אֶת ה'
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מִלְּכָם אֲשֶׁר אָקִים

וַיְהִיו בְּנֵי נֹחַ הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבֹהַה. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר
 בֵּינוֹן דְּכַתִּיב וַיְהִיו בְּנֵי נֹחַ. אַמְאִי אָמַר
 הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבֹהַה. וְכִי בְּנִין אַחֲרֵינִין הָווּ לִיה דְּלֹא
 נָפְקִי מִן תִּיבּוֹתָא. אָמַר לִיה רַבִּי אַבְא אִין. דְּהָא
 לְבַתָּר אֹולִידוּ בְּנוֹי בְּנִין. דְּכַתִּיב אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שֵׁם
 וְגו'. וְאֵנוּן לָא נָפְקִי מִגּוֹ תִיבּוֹתָא. וּבְנִין כַּד כְּתִיב
 הַיּוֹצֵאִים מִן הַתְּבֹהַה שֵׁם וְחַם וַיָּפֶת.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר אֵילוּ הָיוּנָא שְׂכִיחַ בְּעֶלְמָא כַּד
 יְהִיב קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא סְפָרָא דְּחַנוּדָּה בְּעֶלְמָא
 וְסְפָרָא דְּאָדָם, אֶתְקִיפְנָא דְּלֹא יִשְׁתַּכְּחוּן בֵּין בִּינֵי
 אִנְשָׁא, בְּנִין דְּלֹא תִישּׁוּ כָּל חַכְמָאן לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ
 וְטַעֲן בְּמַלְיִן אַחֲרֵינִין לְאַפְקָא מְרִשׁוֹ עֲלָאָה לְרִשׁוֹ
 אַחֲרָא. וְהַשְׁתָּא הָא חַכְמֵי עֲלָמָא יַדְעִין מַלְיִן וְסַתְמִין
 לֹון וּמַתְתַּקְפִּי בְּפוֹלְחָנָא דְּמָאֲרִיָּהוֹן.

לשון הקודש

בעולם בשנתן הקדוש ברנד הוא ספרו
 של חנוך בעולם וספרו של אדם, הייתי
 מתחזק שלא ימצאו בין האנשים, כי לא
 חששו כל החכמים להסתכל בהם וטעו
 בדברים אחרים להוציא מרשות עליונה
 לרשות אחרת, וכעת הגה חכמי העולם
 יודעים דברים ומסתירים אותם
 ומתחזקים בעבודת רבונם.

ויהיו בני נח היוצאים מן התבה. רבי
 אלעזר אמר, בין שכתוב ויהיו בני נח,
 למה אמר היוצאים מן התבה? וכי בני
 אחרים היו לו שלא יצאו מהתבה? אמר
 לו רבי אבא, כן, שהרי אחר כך הולידו
 בניו בניו, שכתוב אלה תולדות שם ונו,
 והם לא יצאו מהתבה. ולכן כתוב
 היוצאים מן התבה שם וחס ויפת.
 רבי שמעון אמר, אלו הייתי מצוי

וְהָאֵי קָרָא אֲשַׁכְחֵנָּא בְּרוּזָא דְרִזִּין. (תוספתא) דְּכִד
 אַתְעַר חֲדוּה דְכָל חֲדוּזָן טְמִירָא סְתִימָא
 סְבִתָּא דְסִבְתִּין אֲנַהִיר מִנִּיה נְהִירו דְקִיק. חֲדוּה דְכָל
 חֲדוּזָן נְהִיר לְיִמִּינָא בְּמִשָּׁח רְבוּת עֲלָאָה. וְנַהִיר
 לְשִׁמְאָלָא בְּחֲדוּוה דְחֲמָרָא טַב, נְהִיר לְאַמְצָעִיתָא
 בְּחֲדוּוה (ד"א דארְגוּנָא) דְתֵרִין סְטֵרִין. רוּחַ אַתְעַר וְרוּחַ
 סְלָקָא וְאַתִּיּהִיב בְּרוּחָא.

דְּבִקָן דָּא בְּדָא. תְּלַת עָאלין בְּתַלַּת. מוּגוּ תְּלַת
 נְפָקָא חַד בְּרִית דְדְבָקָא בְּבְרִית. אַתְעַבְרַת
 רוּחַ דְסְלָקָא, מִתְעַבְרַת מִנִּיה. כִּד אַתִּיּהִיבַת בְּתֵרִין
 סְטֵרִין אַתְדְבָקוּ רוּחָא בְּרוּחָא (דף עג ע"א) וּמִתְעַבְרָן מִתְּלַת
 בְּנִין. וְנַח וְתִיבָה נְפָקוּ מִנִּיּהוּ תְּלַתָּא, בְּגוּוּנָא דְתְּלַתָּא
 עֲלָאִין, וְאַלִּין אֲנוּן דְנְפָקוּ מוּגוּ תִיבוּתָא שֵׁם וְחַם וְנִפְתָּ.
 שֵׁם דְבִסְטֵר יְמִינָא, חָם דְבִסְטֵר שְׁמָאָלָא. יִפְתָּ
 אֲרְגוּנָא דְכְלִיל לֹון.

לשון הקודש

דְבָקִים זֶה בָּזֶה. שְׁלֹשׁ נִכְנָסִים לְשֹׁלֵשׁ.
 מִתּוֹךְ שְׁלֹשׁ יוֹצֵאת בְּרִית אַחַת שְׂדֵבְקָה
 בְּבְרִית. עוֹבְרַת הָרוּחַ הָעוֹלָה וּמִתְעַבְרַת
 מִמֶּנּוּ. כְּשֶׁנִּתְנַת בְּשְׁנֵי צְדָדִים, נִדְבָקִים
 רוּחַ בְּרוּחַ, וּמִתְעַבְרֹת מִשְׁלֹשָׁה בְּנִים.
 וְנַח וְתִבָּה יֵצְאוּ מֵחֵם שְׁלֹשָׁה, כְּמוֹ שְׁלֹשֶׁת
 הָעֲלִיּוֹנִים, וְאַלֶּהָה חֵם שִׁיֵּצְאוּ מִתּוֹךְ הַתִּבָּה
 – שֵׁם וְחַם וְנִפְתָּ. שֵׁם שְׂפָצַד יִמִּין, חָם

וּפְסוּק זֶה מִצְאָתִי בְּסוּד הַפּוּדוֹת
 וְתוֹסְפָתָא, שְׂכַשְׂמֵעוּרַר חֲדוּת כָּל הַחֲדוּת
 הַטְּמִיר הַנְּסִתָּר, וְזֶן הַזְּקָנִים מֵאִיר מִמֶּנּוּ
 אֹור דְקִיק. חֲדוּת כָּל הַחֲדוּת מֵאִיר לְיִמִּין
 בְּשִׁמְן מִשְׁחָה עֲלִיוֹן, וּמֵאִיר לְשִׁמְאָל
 בְּחֲדוּת הַיִּזִּין הַטּוֹב, מֵאִיר לְאַמְצָע בְּחֲדוּה
 וְשֵׁל הָאֲרְגוּנָן שֵׁל שְׁנֵי צְדָדִים. רוּחַ
 מִתְעוֹרַרַת וְרוּחַ עוֹלָה וְנִתְּנָן בְּרוּחַ.